

Μιμητές μας γίνεστε!

Ορθοδοξία / Θεολογία

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Την μνήμη των Αποστόλων εορτάζει πανηγυρικά η Εκκλησία μας και φέτος, όπως κάθε χρόνο. Τιμά τους κορυφαίους, Πέτρο και Παύλο, και το σύνολο των Αποστόλων, «τον δωδεκάριθμο χορό». Υμνεί τους κήρυκες του λόγου, που σαν τα γοργόφτερα πουλιά μετέφεραν το μήνυμα της αληθείας σε όλη την οικουμένη, τους φωτεινούς αστέρες που διέλυσαν τα σκοτάδια της πλάνης, τις κιθάρες του πνεύματος που σκόρπισαν την αρμονία και την αγάπη στις ψυχές των ανθρώπων.

Είναι να απορή, πράγματι, κανείς πως μπόρεσε μια δράκα απλών και ανίσχυρων, «αμόρφωτων» ανθρώπων να αντιμετωπίση πολυπληθέστερους και μάλιστα μεγάλους και τρανούς άρχοντες και βασιλείς. Πως κατάφεραν, επίσης, μέσα σε αντικειμενικά δύσκολες και αντίξοες συνθήκες, όχι μόνον να διατηρήσουν οι ίδιοι την πίστη και την αγνότητά των αλλά να οδηγήσουν και άλλους στον ορθό δρόμο!

Υπήρξαν αληθινά αξιοθαύμαστοι οι «θεοφεγγείς» αυτοί «κήρυκες», διότι η αποστολή των δεν ήταν ούτε εύκολη, ούτε μονοδιάστατη, αλλά πολύπλευρη,

πνευματική, μορφωτική και κοινωνική.

Από την μια, οι Απόστολοι, ακολουθώντας την προτροπή του Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν» (Ματθ., κβ' 19), καλούνταν να σκορπίσουν το μήνυμα του Λόγου σε όλους τους ανθρώπους («πάντα τα έθνη») και, παράλληλα, να κηρύξουν όλη την αλήθεια. Πως να διδάξουν, όμως, ανθρώπους που μέχρι τότε ζούσαν μέσα στην πλάνη της πολυθεΐας και στο σκότος των ειδώλων ότι ο Θεός είναι ένας, «ουκ εν χειροποιήτοις ναοίς κατοικεί, ουδέ υπό χειρών ανθρώπων θεραπεύεται;» (Πραξ. ιζ' 24-25). Πως να διαφυλάξουν, εξ άλλου, «το πλήρωμα της αληθείας» που κινδύνευε πάντοτε να αλλοιωθή από ψευδαδέλφους και ψευδοπροφήτες (Ματθ., ζ' 15);

Και δεν ήταν μόνον η πνευματική αποστολή. Οι ίδιοι οι Απόστολοι καλούνται να διάγουν έναν ηθικό και αγιασμένο βίο μέσα σε έναν κόσμο διεφθαρμένο και απάνθρωπο, ζώντες ως «πρόβατα εν μέσω λύκων» (Ματθ. ι' 16). Και όμως καταφέρνουν να πετύχουν και στην δεύτερη αυτήν αποστολή, να μην επηρεάζονται δηλαδή από την γύρω εχθρότητα και κακία, αλλά να παραμένουν «φρόνιμοι ως οι όφεις και ακέραιοι ως αι περιστεραί» (ο.π.).

Δυσκολότερη, όμως, υπήρξε η τρίτη αποστολή, η εφαρμογή στην πράξη του μηνύματος της αληθείας. Και εδώ, όμως, αναδείχθηκαν πραγματικά μεγάλοι οι Απόστολοι. Εναρμόνισαν, πρωτίστως οι ίδιοι στην ζωή των, τα λόγια -τον λόγο του Θεού- με τα έργα της αγάπης, γινόμενοι με την σειρά των υπόδειγμα βίου και για άλλους ανθρώπους, κατά την προτροπή του αποστόλου Παύλου: «Μιμηταί μου

γίγνεσθε, καθώς καγώ Χριστού» (Α' Κορ., ια' 1). Πως να ζητήσει κάποιος από τον συνάνθρωπό του να κάνει εκείνο το οποίο ο ίδιος πρώτα δεν εφαρμόζει;

Οι Απόστολοι, λοιπόν, τήρησαν την ορθή πίστη, έζησαν αληθινή εν Χριστώ ζωή και έγιναν πολίτες της δίκαιης και αγαπητικής Του πολιτείας, αυτής που ο ίδιος ο Χριστός ίδρυσε στην γη, «της επωνύμου Του καινής πολιτείας», και της οποίας μέλη είμαστε όλοι οι άνθρωποι, αρκεί να το θελήσωμε, αρκεί δηλαδή να ζήσωμε και εμείς με βάση τις αρχές της ορθοδοξίας, της ορθοζωίας και της ορθοπολιτείας.

Μέσα από τις Πράξεις των Αποστόλων (Β' και Δ' κεφάλαιο) πληροφορούμαστε για την ζωή των Χριστιανών στις κοινότητες της αγάπης. Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι η ομοψυχία των Χριστιανών, μέσα στην κοινότητα, δεν περιοριζόταν μόνον σε θέματα πνευματικής η μορφωτικής φύσεως, αλλά επεκτεινόταν και στα οικονομικά ζητήματα, όπου υπήρχε δικαιοσύνη και τιμιότητα, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες όλων των αδελφών, «καθότι αν τις χρείαν είχε» (Πραξ., δ' 35). Για να εξυπηρετηθή, μάλιστα, αυτό το κοινό έργο, επειδή οι ανάγκες συνεχώς αυξάνονταν, η κοινότητα στο σύνολό της-και όχι μόνον οι Απόστολοι- εξέλεξε τους διακόνους, για να βοηθούν τους Αποστόλους στον τομέα της κοινωνικής προσφοράς.

Οι Απόστολοι, επομένως, με βάση την δική τους κοινότητα με τον Χριστό, θεμελίωσαν, στην συνέχεια, τις αποστολικές κοινότητες, όπου μετέφεραν το

μήνυμα της αγάπης, και στις οποίες προέτρεπαν τους νέους πολίτες να ζούν με ορθή πίστη, αληθινή ζωή και δίκαιη και ειρηνική πολιτεία. Υπήρξε, μάλιστα, εσωτερικός σύνδεσμος μεταξύ των διαφόρων κοινοτήτων και αλληλοστήριξη, όπως έγινε για παράδειγμα εκ μέρους των άλλων κοινοτήτων προς στους εμπερίστατους αδελφούς της κοινότητας των Ιεροσολύμων (Β' Κορ., η' 14, Γαλ., β' 10, κ. α.).

Δυστυχώς, η εσωτερική αυτή αυτονομία και το πνεύμα της αλληλεγγύης που χαρακτήριζε τις πρώτες αυτές κοινότητες δεν διατηρήθηκε στους επόμενους χρόνους για πολλούς λόγους, που αποτελούν θέμα ξεχωριστής μελέτης.

Σημασία έχει, πάντως, ότι οι Απόστολοι στήριξαν τα θεμέλια των κοινοτήτων αυτών, που υπήρξαν αληθινές κυψέλες χριστιανικής ζωής και πολιτείας, πάνω στον ακρογωνιαίο λίθο, τον Χριστό, με τον Οποίο παρέμεναν διαρκώς ενωμένοι, παρά την διασπορά των σ' όλο τον τότε γνωστό κόσμο. Εξ άλλου, δεν κήρυτταν δικές των αλήθειες, αλλά την μοναδική Αλήθεια, που είναι πρόσωπο, ο Χριστός («Εγώ ειμί η οδός, η αλήθεια και η ζωή» (Ιωάν. ιδ' 6). Πέτυχαν, έτσι, στην τριπλή αυτήν αποστολή, της πνευματικής διαφωτίσεως, της μορφωτικής καλλιέργειας και της κοινωνικής διακονίας, χάρη στην ενότητα με τον Λόγο του Θεού, στην μεταξύ των ενότητα και συνεργασία, και φυσικά χάρη στην συνέργεια του Αγίου Πνεύματος που κατηύθυνε κάθε τους βήμα.

Έχομε, επομένως, χρέος και εμείς, οι σημερινοί χριστιανοί, οι βαπτισμένοι στο όνομα της Αγίας Τριάδος και φωτισμένοι από την χάρη του Αγίου Πνεύματος, να βαδίζωμε στα χνάρια των Αποστόλων, γινόμενοι με την σειρά μας μικροί απόστολοι, που σημαίνει να μένωμε πιστοί στην αλήθεια της «Μίας, Αγίας και Καθολικής Εκκλησίας» και να αποτελούμε, με την γνήσια χριστιανική ζωή μας και την δίκαιη και συνεργατική μας πολιτεία, φωτεινά παραδείγματα και για άλλους ανθρώπους, «όπως ιδώσιν ημών τα καλά έργα και δοξάσωσιν τον Πατέρα ημών τον εν τοις ουρανοίς» (Ματθ., ε' 16).

Έτσι και μόνον έτσι θα τιμήσωμε πραγματικά τους Αποστόλους, που μας καλούν, διά στόματος του κορυφαίου των, Αποστόλου Παύλου, να γίνωμε μιμητές των στα έργα και όχι μόνον στα λόγια (Α' Κορ., ια' 1), προς όφελος και σωτηρία ημών των ιδίων και πάντων των ανθρώπων. Γένοιτο!

<https://bit.ly/3OUiEGe>